

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků gymnázia

(na základě zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména § 30, 31 a 69)

I.

Zásady hodnocení

Základním cílem hodnocení je poskytnutí zpětné vazby žákovi. Přeneseně také zákonnému zástupci.

Hodnocení je

- 1) Informační, tj. je předání informace žákovi, jak se přiblížil ke stanovenému nebo žádoucímu cíli. Je potřeba zohlednit, kolik úsilí žák věnoval k posunu v dané oblasti, jaké úrovně získaných kompetencí dosáhl a jak naplňuje povinné výstupy vzdělávání dané školním vzdělávacím programem. Tyto informace učitel žákovi předává po provedení diagnostických činností (písemné práce, zkoušení, testy, kvízy, žákovské projekty, diskuze, sebehodnocení apod.). Významné je, že učitel tyto informace předává nejen žákovi, ale také jeho zákonným zástupcům (u zletilých žáků v rozsahu podle § 21 odst. 3 školského zákona).
- 2) Motivační funkce, tj. prožití úspěchu nebo neúspěchu v souvislosti s hodnocením žákova vzdělávání. Pro podporu především pozitivního prožitku ze své práce a činnosti ve škole, tedy k podpoře pozitivní strany motivace, je potřeba, aby učitel dobře znal své žáky po stránce osobnostních rysů a vlastností. Důraz této funkce hodnocení je tedy kladen především na zažívání úspěchů našich žáků tak, aby byl podpořen jejich přirozený talent, stejně jako jim byla nabídnuta pomoc v oblastech, kde je potřeba žáka podpořit.
- 3) Výchovná funkce, tj. vytváření systému hodnocení tak, aby podporoval zdravé a bezpečné formování žákovy osobnosti, jeho postojů a povahových vlastností. Hodnocením může učitel ovlivnit sebevědomí a hodnotovou orientaci. Podmínkou správného fungování výchovné funkce je spolupráce s rodinou.

II.

Uzavírání hodnocení

1. Výsledná známka se vždy skládá ze tří rovnocenných částí:
 - a) Vědomosti a znalosti – testy, seminární práce, slohové práce, kolokvia, zkoušení.
 - b) Práce v hodině (kompetenční učení) – cílené a plánované aktivity pro jednotlivce, dvojice či skupiny, které mají předem daná kritéria a výstup se hodnotí splnil/nesplnil. Slouží nikoli k hodnocení vědomostí a znalostí, ale primárně k rozvoji kompetencí (viz RVP a ŠVP) a pro učitele jsou prostorem k ujasnění si, jak si žáci v dané oblasti vedou, do jaké míry už jsou například schopni zapojit vědomosti a pracovat s nimi atd.
 - c) Přístup k předmětu – zde učitel hodnotí dodržování termínů (deadlinů), schopnost žáka hlídat si své známky a výstupy, dopracovávat úkoly navíc, aktivitu nad rámec, portfolia apod.
2. S pravidly prokazatelně seznamuje pedagog své žáky na začátku školního roku (možno přes EduPage).
3. Při hodnocení přihlíží učitel k věku žáka, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učených výkonech pro určitou indispozici. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
4. Při hodnocení posuzuje učitel výsledky práce dle předem stanovených kritérií.
5. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména nehodnotí žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti. Účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit

to, co umí. Učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné, před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, dostatečnému procvičení a zažití učiva.

6. Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, která mají vztah ke způsobu hodnocení žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.
7. Součástí hodnocení výsledků ve všech ročnících gymnázia je i sumativní slovní hodnocení, které doprovází pololetní a závěrečné vysvědčení (s výjimkou závěrečného vysvědčení 4. ročníku).
8. Zpětná vazba podává informaci o míře naplnění stanovených cílů. Cíle stanovuje pedagog tak, aby byly pro žáka jednoznačně pochopitelné a zvládnutelné. Míra jejich dosažení by v první řadě měla být jednoznačně vyjádřena zpětnou vazbou od učitele se zdůrazněním toho, co se žákovi podařilo a kam se posunul, s případným vymezením prostoru pro zlepšení a jakým způsobem lze zlepšení dosáhnout. Toto vyjádření by měl být učitel schopen předat i při použití sumativních prvků hodnocení.
9. Kdykoliv je žák hodnocen, musí této činnosti předcházet jasné a srozumitelné seznámení s cíli, kterých chceme dosáhnout. Seznámit žáka je nutné také s kritérii hodnocení. Žák má právo vědět, s jakým cílem (proč) je vzděláván a podle jakých kritérií (jak) bude určitá fáze jeho vzdělávání hodnocena.
10. Chyba není prohřešek, ale příležitost ke zlepšení. Chyba je nositelem procesu učení, ne dokladem o selhání. Žáci jsou vedeni k diskuzi o svém hodnocení, i když rozhodující slovo má vždy vyučující.
11. Pedagog si vede průběžné záznamy o důkazech učení – volí formu dle svého uvážení, ale tak, aby bylo možné výstupy žáka rekonstruovat a popsat.
12. Pro průběžné hodnocení se kromě klasifikace (1, 2, 3, 4, 5) používá slovní hodnocení, procentové nebo bodové hodnocení, jiná grafická hodnocení (plusy, mínusy apod.), hodnocení pomocí portfolia prací žáků anebo kombinace více způsobů. Systém průběžného hodnocení vytvářejí učitelé daného předmětu a seznámí s ním žáky a zákonné zástupce nezletilých žáků na začátku školního roku.
13. Za adekvátní variantu k prvkům vyjmenovaným v bodě 12 se považuje slovní zaznamenaná zpětná vazba učitele, sebehodnocení žáka nebo prvky vzájemného hodnocení žáků.

III.

Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Žák má právo vyjádřit své sebehodnocení, které je součástí procesu hodnocení. Žák je veden k zamyšlení nad svými úspěchy i neúspěchy a učí se je formulovat. Sebehodnocení má zvyšovat žákovu motivaci a zájem o školní práci. Písemné sebehodnocení žáci provádějí podle věku a schopností nejméně dvakrát ročně. Forma je v kompetenci pedagoga. Jedním z cílů sebehodnocení je nasměrování žáka k přijetí odpovědnosti za své vzdělávání (s ohledem na věk a zralost).

IV.

Stupně hodnocení prospěchu

1. Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je hodnocen těmito stupni:
 - 1 – výborný
 - 2 – chvalitebný
 - 3 – dobrý
 - 4 – dostatečný
 - 5 – nedostatečný
2. Výsledky vzdělávání žáka se hodnotí klasifikací; o použití slovního hodnocení nebo kombinace obou způsobů rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady (§ 69 odst. 2 školského zákona).
3. Při přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, škola na žádost této školy, zletilého žáka nebo zákonného zástupce nezletilého žáka převede slovní hodnocení do klasifikace nebo

klasifikaci do slovního hodnocení (§ 69 odst. 3 školského zákona).

4. Uvolnění žáka z výuky – ředitelka školy může ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů na žádost zletilého žáka nebo zákonného zástupce nezletilého žáka a na základě lékařského potvrzení uvolnit žáka zcela nebo zčásti z vyučování některého předmětu (§ 67 odst. 2 školského zákona). V daném předmětu žák není hodnocen. Rozhodnutí ředitelky školy o uvolnění žáka se zakládá do dokumentace žáka.
5. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se při hodnocení přihlíží k povaze jeho znevýhodnění a k doporučeným podpůrným opatřením (§ 16 školského zákona) – viz část XI.
6. Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka.
7. Kritéria pro hodnocení prospěchu jsou dána povahou předmětu a jeho zaměřením. Pro jednotlivé stupně platí tato obecná kritéria:

1 – výborný

- učivo ovládá jistě a bezchybně v plné šíři,
- myslí a uvažuje pohotově a bystře, dobře chápe souvislosti,
- vyjadřuje se výstižně a poměrně přesně,
- při řešení úkolů umí uplatnit nabyté vědomosti a dovednosti,
- pracuje samostatně, přesně a s jistotou,
- je aktivní, pracuje velmi svědomitě, usilovně a se zájmem,
- při praktických činnostech bezpečně ovládá postupy a způsoby práce, vlastní práci si účelně organizuje,
- výsledky práce jen výjimečně vykazují drobné nedostatky,
- udržuje pořádek na pracovišti a uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví,
- v předmětech s výchovným zaměřením pracuje tvořivě, jeho projev je esteticky působivý, přesný,
- úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

2 – chvalitebný

- učivo v podstatě ovládá, dopouští se drobných chyb,
- myslí a uvažuje víceméně samostatně, souvislosti chápe,
- dokáže se vyjadřovat celkem výstižně, jen s dílčími nepřesnostmi,
- při řešení úkolů umí uplatnit vědomosti a dovednosti, dopouští se jen menších chyb,
- pracuje svědomitě, aktivně se zapojuje,
- při praktických činnostech ovládá postupy a způsoby práce bez podstatných chyb, vlastní práci si dokáže zorganizovat,
- výsledky práce častěji vykazují drobné nedostatky,
- udržuje pořádek na pracovišti a dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví,
- v předmětech s výchovným zaměřením pracuje tvořivě, jeho projev je esteticky působivý, má jen menší nedostatky,
- výrazně usiluje o rozvoj svého estetického vkusu a tělesné zdatnosti, ne vždy zcela úspěšně.

3 – dobrý

- učivo ovládá neúplně, nepřesně, s většími nedostatky,
- projevuje menší samostatnost v myšlení, občas potřebuje nápovědu, hůře chápe složitější souvislosti; vyjadřuje se nepřesně, obtížně definuje myšlenky,
- složitější úkoly dokáže řešit jen s pomocí vyučujícího, pak ale snadno překonává potíže a

odstraňuje chyby,

- není příliš aktivní, k učení a práci však nepotřebuje větších podnětů,
- při praktických činnostech se dopouští chyb, potřebuje občasnou pomoc vyučujícího, práci si organizuje méně účelně,
- výsledky práce vykazují poměrně časté, a to i závažnější nedostatky,
- v předmětech s výchovným zaměřením pracuje méně tvořivě, jeho projev je málo působivý, dopouští se chyb,
- usiluje o rozvoj svého estetického vkusu a tělesné zdatnosti, většinou s průměrným úspěchem.

4 – dostatečný

- učivo ovládá neúplně, kuse a se zásadními nedostatky,
- k samostatnému myšlení většinou potřebuje nápovědu, špatně chápe i jednodušší souvislosti,
- těžko se vyjadřuje, myšlenky formuluje se značnými obtížemi,
- při řešení úkolů dokáže částečně uplatnit vědomosti a dovednosti, dělá však podstatné chyby, které často nedokáže odstranit ani s pomocí vyučujícího,
- bývá pasivní, má malý zájem o učení a práci, potřebuje stálé podněty,
- při praktických činnostech se dopouští větších chyb, potřebuje soustavnou pomoc vyučujícího i při organizaci práce,
- výsledky práce vykazují velmi časté závažné nedostatky,
- méně dbá na pořádek na pracovišti a na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví,
- v předmětech s výchovným zaměřením pracuje málo tvořivě, jeho projev je málo uspokojivý, s častými chybami,
- málo usiluje o rozvoj svého estetického vkusu a tělesné zdatnosti, většinou bez úspěchu.

5 – nedostatečný

- neovládá ani základní rozsah a podstatu učiva,
- nedokáže samostatně myslet, většinou ani s pomocí vyučujícího nevyvodí správný závěr; souvislosti obvykle nechápe,
- neumí se vyjádřit, ani na návodné otázky nedokáže správně odpovědět,
- úkoly zpravidla nedokáže řešit ani s výraznou pomocí vyučujícího,
- nemá zájem o učení a práci, pobídky a podněty jsou obvykle neúčinné,
- při praktických činnostech se dopouští podstatných chyb, nedokáže postupovat ani s pomocí vyučujícího,
- výsledky práce téměř vždy vykazují zcela zásadní nedostatky nebo není práce dokončena ani v minimálním požadovaném rozsahu.

V.

Hodnocení chování a výchovná opatření (§ 31 školského zákona)

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se hodnotí těmito stupni:
 - 1 – velmi dobré
 - 2 – uspokojivé
 - 3 – neuspokojivé
2. Stupeň hodnocení chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a rozhoduje o něm ředitelka školy po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mohou podat návrh na pedagogické radě i další vyučující. Kritériem pro hodnocení chování je dodržování pravidel chování stanovených školním řádem včetně dodržování vnitřního režimu školy během klasifikačního období. Třídní učitel oznámí důvody udělení sníženého stupně z chování

prokazatelným způsobem zletilému žákovi, u nezletilého žáka jeho zákonnému zástupci. Zdůvodnění se zaznamenává do dokumentace žáka.

3. Při hodnocení chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka, zdravotním a individuálním zvláštnostem žáka; k předchozím výchovným opatřením se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.
4. Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly školního řádu. Žák se opakovaně dopouští závažných porušení školního řádu nebo svým chováním způsobí psychické či fyzické ublížení spolužákovi. Narušuje výchovně vzdělávací činnost školy a často přes předchozí výchovná opatření porušuje pravidla slušného chování.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly školního řádu. Dopustí se takových závažných přestupků, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost ve škole, psychické či fyzické zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes předchozí výchovná opatření dopouští dalších přestupků.

5. Výchovná opatření jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření (§ 31 odst. 1 školského zákona).
6. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:
 - napomenutí třídního učitele (za méně závažné porušení školního řádu, např. zapomínání, vyrušování apod.),
 - důtku třídního učitele (za opakování přestupku nebo častá porušení školního řádu),
 - důtku ředitelky školy (za závažné porušení školního řádu).
7. Závažným porušením školního řádu je zejména:
 - ohrožení bezpečnosti vlastní nebo spolužáků,
 - vulgární chování,
 - projevy rasismu, xenofobie a jiné nesnášenlivosti,
 - ničení školního majetku,
 - krádež, podvod, falšování údajů nebo omluvenek,
 - neomluvená absence,
 - kouření, užití a manipulace s návykovými látkami,
 - kyberšikana, pořízování a šíření záznamů bez souhlasu dotčených osob.
8. V případě závažného zaviněného porušení povinností stanovených školským zákonem nebo školním řádem může ředitelka školy rozhodnout o podmíněném vyloučení žáka ze školy se zkušební lhůtou nejdéle jednoho roku; v případě zvláště závažného zaviněného porušení povinností ředitelka školy žáka vyloučí (§ 31 odst. 2 školského zákona). Podmíněně vyloučit nebo vyloučit lze pouze žáka, který splnil povinnou školní docházku. O podmíněném vyloučení nebo vyloučení rozhoduje ředitelka školy ve správním řízení, které musí být zahájeno do dvou měsíců ode dne, kdy se o provinění dozvěděla, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy se žák provinění dopustil (§ 31 odst. 4 školského zákona).
9. Zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy nebo vůči ostatním žákům se vždy považují za zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených

školským zákonem (§ 31 odst. 3 školského zákona). V takovém případě ředitelka školy oznámí tuto skutečnost u nezletilého žáka orgánu sociálně-právní ochrany dětí a dále státnímu zastupitelství, a to nejpozději následující pracovní den poté, co se o tom dozvěděla (§ 31 odst. 5 školského zákona).

10. Neomluvená absence se řeší takto:

- do 10 hodin – pohovor třídního učitele se žákem, u nezletilého žáka i se zákonným zástupcem (případně za účasti výchovného poradce); o pohovoru je vyhotoven záznam; napomenutí nebo důtka třídního učitele;
- nad 10 hodin do 25 hodin – důtka ředitelky školy, případně druhý stupeň z chování; výchovná komise (ředitelka školy, žák, zákonný zástupce nezletilého žáka, třídní učitel, výchovný poradce, dále dle závažnosti metodik prevence, příp. další odborníci);
- nad 25 hodin – třetí stupeň z chování; výchovná komise; u nezletilého žáka škola informuje orgán sociálně-právní ochrany dětí.

11. Nepřítomnost žáka, který splnil povinnou školní docházku, ve vyučování po dobu nejméně 5 vyučovacích dnů bez omluvy: ředitelka školy žáka, u nezletilého žáka i jeho zákonného zástupce, písemně vyzve, aby neprodleně doložil důvody nepřítomnosti, a upozorní jej, že jinak bude posuzován, jako by vzdělávání zanechal. Pokud žák do 10 dnů od doručení výzvy do školy nenastoupí nebo nedoloží důvod nepřítomnosti, posuzuje se, jako by vzdělávání zanechal posledním dnem této lhůty; tímto dnem přestává být žákem školy (§ 68 odst. 2 školského zákona).

12. Třídní učitel může žákovi podle závažnosti provinění uložit napomenutí nebo důtku; uložení důtky neprodleně oznámí ředitelce školy. Ředitelka školy ukládá důtku ředitelky školy po projednání v pedagogické radě.

13. Ředitelka školy nebo třídní učitel oznámí uložení výchovného opatření a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci nezletilého žáka. Opatření se zaznamenává do dokumentace žáka, nezaznamenává se na vysvědčení.

14. Za jeden přestupek se uděluje žákovi pouze jedno kázeňské opatření.

15. Ředitelka školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné osoby udělit žákovi po projednání v pedagogické radě pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

16. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelkou školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy, za déletrvající úspěšnou práci, za reprezentaci školy, za práci ve prospěch třídního kolektivu.

17. Pochvaly a jiná ocenění se zaznamenávají do dokumentace žáka.

VI.

Hodnocení žáka při distanční výuce

1. Při distančním vzdělávání, zajišťovaném jakoukoli formou, žák vždy dostane zpětnou vazbu o výsledcích svého vzdělávání a plnění zadaných úkolů. Hodnocení je uplatňováno především formativní formou, klasifikačním stupněm i slovním hodnocením. Po uzavření určitých celků učiva je provedeno sumativní hodnocení výsledků žáka při osvojování učiva tohoto celku.
2. Výsledky vzdělávání prezenční formou jsou dokládány i písemnými pracemi žáka (testy, prověrky), při distanční výuce jsou výsledky práce žáka ukládány ve formě osobního portfolia, v listinné nebo digitální podobě, a výsledků testů a samostatných prací ve výukové platformě Teams.
3. Žáci a zákonní zástupci nezletilých žáků jsou při distančním vzdělávání informováni průběžně prostřednictvím EduPage, případně videohovorem, telefonicky nebo osobně.

VII.**Celkové hodnocení žáka na vysvědčení (§ 69 školského zákona)**

1. Na konci každého pololetí vydává škola žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat výpis z vysvědčení (§ 69 odst. 1 školského zákona).
2. Celkové hodnocení žáka na vysvědčení se vyjadřuje stupni:
 - a) prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen stupněm horším než 2 (chvalitebný), průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno jako velmi dobré;
 - b) prospěl(a), není-li v žádném povinném předmětu hodnocen stupněm 5 (nedostatečný);
 - c) neprospěl(a), je-li v některém povinném předmětu hodnocen stupněm 5 (nedostatečný) nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí;
 - d) nehodnocen(a), není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů na konci prvního pololetí.
3. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem (§ 69 odst. 4 školského zákona).
4. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do konce června. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí. Nelze-li žáka hodnotit z povinného předmětu, který se vyučuje pouze v prvním pololetí, ani v náhradním termínu, žák z tohoto předmětu neprospěl (§ 69 odst. 5 školského zákona).
5. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník. Není-li žák hodnocen ani v náhradním termínu, neprospěl (§ 69 odst. 6 školského zákona).
6. Ředitelka školy může žákovi, který na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, na jeho žádost (u nezletilého žáka na žádost zákonného zástupce) povolit opakování ročníku po posouzení dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti (§ 66 odst. 7 školského zákona).
7. Žák, který nepostoupil do vyššího ročníku, přestává být žákem školy posledním dnem příslušného školního roku, popřípadě dnem následujícím po dni, kdy neprospěl u opravné zkoušky nebo v náhradním termínu hodnocení, anebo dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o nepovolení opakování ročníku (§ 68 odst. 3 školského zákona).

VIII.**Získávání podkladů pro hodnocení**

1. Podklady pro hodnocení získávají vyučující zejména soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jejich výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků a konzultacemi s ostatními vyučujícími.
2. Počet a formu hodnocení v předmětu stanoví vyučující v souladu s těmito pravidly a seznámí s nimi žáky na začátku školního roku. Pokud v některém předmětu přesáhne absence žáka za pololetí 25 % odučených hodin, nemusí být žák z tohoto předmětu hodnocen v řádném termínu; vyučující mu určí doplňující zkoušku, jejíž formu a rozsah stanoví (viz též školní řád gymnázia, hlava X.). Při dlouhodobé odůvodněné absenci žáka bude jeho hodnocení posuzováno individuálně.
3. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné zkoušet žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné ke zvládnutí zkoušené látky.

4. Učitel oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení, hodnocení zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů a výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných prací a praktických činností oznámí žákovi co nejdříve, nejpozději však do 14 dnů, a zapíše je do EduPage.
5. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nehromadily v určitých obdobích.
6. O termínu zkoušení informuje vyučující žáky předem a zapíše je do EduPage (kalendáře). Vyučující respektují přiměřené rozdělení zkoušek během týdne – rozpis hlídá a koordinuje třídní učitel, který k tomu může pověřit i zástupce žáků.
7. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každém hodnocení žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkového hodnocení žáka i způsob získání známek a dalších podkladů pro hodnocení. V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
8. Stupeň hodnocení prospěchu určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při určování stupně prospěchu na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Výsledná známka musí odpovídat známám a ostatním hodnotícím výstupům, které žák získal a které byly sděleny žákovi a zákonným zástupcům.
9. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitelka školy, zapíše učitelé výsledky celkového hodnocení do školní matriky (EduPage) a připraví návrhy na náhradní termíny hodnocení a opravné zkoušky. Třídní učitel zapisuje rovněž uložená výchovná opatření.
10. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají dvakrát ročně na pedagogické radě a v 1. a 3. čtvrtletí v rámci sdílených informací mezi pedagogy a vedením.
11. Informace o průběhu a výsledcích vzdělávání jsou žákům a zákonným zástupcům nezletilých žáků poskytovány průběžně v EduPage a při osobním jednání na třídních schůzkách nebo konzultacích. Právo na informace o průběhu a výsledcích vzdělávání zletilého žáka mají také jeho rodiče, popřípadě osoby, které vůči zletilému žákovi plní vyživovací povinnost (§ 21 odst. 3 školského zákona). Údaje o hodnocení žáka se nesdělují veřejně.
12. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem v EduPage žáka a zákonného zástupce nezletilého žáka.

IX.

Přezkoumání výsledků hodnocení a komisionální přezkoušení (§ 69 odst. 9 a 10 školského zákona)

1. Má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, požádá o přezkoumání krajský úřad.
2. Ředitelka školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zletilým žákem nebo zákonným zástupcem nezletilého žáka. V případě přezkoumávání 2. či 3. části hodnocení, tj. práce v hodině či přístupu k předmětu, dojde k přezkoumání podkladů a důkazů souvisejících s těmito výstupy.
3. Týká-li se žádost o přezkoumání hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitelka školy (je-li vyučujícím ředitelka školy, krajský úřad) dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených podle § 30 odst. 2 školského zákona. V případě zjištění porušení těchto pravidel výsledek hodnocení změní; nebyla-li pravidla porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti.
4. Komisi pro přezkoušení jmenuje ředitelka školy; v případě, že je vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad. Komise je tříčlenná a tvoří ji předseda (ředitelka školy

nebo jí pověřený učitel), zkoušející učitel (vyučující daného předmětu) a přisedící (jiný vyučující daného nebo příbuzného předmětu). Výsledek přezkoušení určí komise hlasováním a ředitelka školy jej prokazatelným způsobem sdělí zletilému žákovi nebo zákonnému zástupci nezletilého žáka. Výsledek přezkoušení je konečný.

5. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
6. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o tom, že komisionální přezkoušení se koná na jiné škole; na žádost krajského úřadu se přezkoušení účastní školní inspektor.
7. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

X.

Opravná zkouška (§ 69 odst. 7 a 8 školského zákona)

1. Žák, který na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše ze dvou povinných předmětů, koná z těchto předmětů opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
2. Žák koná opravné zkoušky nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku.
3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do konce září následujícího školního roku; do té doby navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.
4. Pro složení a činnost komise pro opravnou zkoušku platí obdobně část IX. bod 4 a 5.

XI.

Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (§ 16 školského zákona)

1. U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení přihlédne k charakteru postižení. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
2. Žákům, u nichž je diagnostikována specifická vývojová porucha učení, je nezbytné po celou dobu docházky do školy věnovat speciální pozornost a péči.
3. Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude žák s vývojovou poruchou vystavován úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.
4. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při hodnocení se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.
5. Hodnocení je provázeno vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu a návodem, jak mezery a nedostatky překonávat.
6. Žáci, u kterých jsou diagnostikovány dyslexie, dysortografie nebo poruchy řeči, mohou být se souhlasem zákonných zástupců nebo zletilého žáka během celého svého vzdělávání hodnoceni z mateřského jazyka a z jiných jazyků slovně (a to jak v průběhu školního roku, tak na pololetním a závěrečném vysvědčení). U žáků s diagnostikovanou dyskalkulií platí totéž pro matematiku a další předměty, kde výsledky mohou být touto poruchou ovlivněny. Žáka lze hodnotit slovně (průběžně i na vysvědčení) po dohodě se zákonnými zástupci, popřípadě se zletilým žákem a odborníkem prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá. Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci. Klasifikovat lze i známkou s tím, že se specifická porucha žáka vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce o jeden, případně o několik

stupňů. Při uplatňování všech těchto možností vyučující postupují velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací, zejména informací z odborných vyšetření, a ve spolupráci se zákonnými zástupci, popřípadě se zletilým žákem.

7. Na základě žádosti zákonného zástupce nebo zletilého žáka a doporučení odborného pracoviště může ředitelka školy povolit, aby příslušní vyučující pro kterýkoliv předmět vypracovali individuální vzdělávací plán, který se může radikálně lišit od výuky v daném ročníku, přitom však bude poskytovat žákovi v příslušných předmětech ucelené a zvládnutelné základy. Individuální plány mají charakter dohody mezi vedením školy, vyučujícím (vyučujícími) a zákonnými zástupci, popřípadě se zletilým žákem; vypracovávají se stručně a rámcově v písemné formě. Výsledky se hodnotí na konci školního roku.
8. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají se zákonnými zástupci, popřípadě se zletilým žákem a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.
9. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků gymnázia pro školní rok 2026/2027 byla projednána pedagogickou radou, schválena školskou radou dne 6. 10. 2026 a nabývají platnosti a účinnosti dne 12. 10. 2026.

V Ostravě dne 12. 10. 2026

Mgr. Gabriela Juránková
ředitelka školy